

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'

12 ΜΑΪΟΥ 1928

ΑΡΙΘ 19

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ Ο'

*Ἡ σπουδαιότης αὐτῆς διὰ τὴν ἐπιστήμην
καὶ μάλιστα τὴν ἑλληνικὴν.*

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ καθ' ἡμᾶς Πανεπιστημίου ἰδρύσασα πρὸ ἑξαετίας τακτικὴν ἔδραν διὰ τὴν ἐρμηνεῖαν τῆς Π. Διαθήκης κατὰ τοὺς Ο', προκηρύσσει ἤδη διαγωνισμὸν διὰ τὴν πλήρωσιν αὐτῆς. Ἀμφότεραι αἱ ἀποφάσεις αὗται τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, χωρὶς νὰ προδίδωσιν ὑποτίμησιν τοῦ πρωτοτύπου κειμένου τῆς Π. Διαθήκης, τοῦ ἑβραϊκοῦ, διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν ἰδιαίτερα ἔδρα, ἐμφαίνουσιν ἀναγνώρισιν τῆς δυσπολογίστου (μάλιστα διὰ τὴν ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν) ἀξίας τῆς παλαιολογίας μεταφράσεως τῆς Ἰ. Βίβλου ταύτης. Ὁμολογουμένως ἐλάχιστα βιβλία ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ, αἵνα δύνανται νὰ συγκριθῶσι κατὰ τὴν πολυμερесеστάτην σπουδαιότητα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Π. Διαθήκην καὶ ἀποτελεῖ αὕτη μοναδικὸν ἐν τῇ παγκοσμίῳ φιλολογίᾳ παράδειγμα μεταφράσεως ἀκροτάτης οὕτως εὐρείαν καὶ οὕτως ἔντονον, πολὺ εὐρυτέραν τῆς τοῦ πρωτοτύπου καὶ πολὺ μεγαλυτέραν ἐν γένει ἐπίδρασιν. «Ἐξ ἀπάντων τῶν προχριστιανικῶν μνημείων τῆς ἑλληνοφώνου γραμματείας (λέγει ὁ Deissmann) μόνον ὁ Ὅμηρος δύναται νὰ παραλληλισθῇ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βίβλον ὑπὸ ἔποψιν ἱστορικῆς ἐπιδράσεως, ὁ Ὅμηρος, ὅστις, παρὰ τὴν τεραστίαν αὐτοῦ ἐπίδρασιν, ἐν τούτοις οὐδέποτε ἀπέβη Βίβλος».

Ἐπιφυλασσόμενοι ἄλλοτε πλατύτερον νὰ ἐξετάσωμεν τὰ τῆς θέσεως τῆς μεταφράσεως τῶν Ο' ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παγκοσμίου φιλολογίας, ὧς καὶ τὰ τῆς τεραστίας ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ συγχρόνους τε καὶ μεταγενεστέρους, θὰ ἀρκεσθῶμεν ὧδε νὰ ὑποδείξωμεν δι' ὀλίγων τὴν πολλαπλὴν σπουδαιότητα τῆς σηματικῆς τὴν ὑφήν, ἀλλ' ἑλληνικῆς τὴν μορφήν Βίβλου ταύτης. Πράγματι ἡ μετάφρασις τῶν Ο' δὲν εἶναι βιβλίον, ὅπερ ἔχει μόνον ἱστορικὴν ἀξίαν, ὅπερ, ἵνα μεταχειρισθῶμεν ξενικὴν φράσιν, «ἔχει τελειώσει τὸν ὅλον του» ἐν ὠρισμένῃ περιόδῳ τῆς ἱστορίας

τοῦ πολιτισμοῦ ἢ τῆς ἱστορίας τῆς θρησκείας ἢ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ἢ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλ' εἶναι βιβλίον, ὅπερ ἔχει καὶ διὰ τὴν σήμερον καὶ διὰ τὴν αὐριον πραγματικὴν ἀξίαν, μνημεῖον πολυμεροῦς, πολυμερесеστάτης σπουδαιότητος καὶ ἐπιδράσεως ἀνεξαντλήτου, βιβλίον, ὅπερ σήμερον εἴπερ ποτὲ διεγείρει παντοδαπὸν διαφέρον καὶ ἐλκύει τὴν προσοχὴν καὶ ἀποτελεῖ ὑποκείμενον ἐρευνῶν οὐ μόνον ἐκ μέρους θεολόγων, ἀλλὰ καὶ ἱστορικῶν καὶ φιλολόγων καὶ γλωσσολόγων καὶ θρησκευολόγων, βιβλίον περὶ ὃ ἴδια ἔχει μορφωθῆ ἐπιστήμη, ἣν ἄλλοτε ὠνομάσαμεν *Ἑβδομηκοντολογία*¹, βιβλίον, τέλος, ὅπερ ἐξαιρετικὴν σημασίαν κέκτηται διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπιστήμην καὶ ἰδιαζόντως θὰ ἔπρεπε νὰ προκαλῆ τῶν Ἑλλήνων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐπιστημόνων τὸ διαφέρον.

Ἐν πρώτοις καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρει ἡ μετάφρασις τῶν Ο' ἅπαντας μὲν τοὺς *θεολόγους*, μάλιστα δὲ τοὺς περὶ τὴν ἐρμηνεῖαν τῆς Γραφῆς, τῆς τε Π. καὶ τῆς Καινῆς, ἔτι δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν χριστιανικὴν Γραμματολογίαν ἀσχολουμένους. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη εἰς ξένην γλῶσσαν μετάφρασις τῆς Π. Δ., ἅμα δὲ καὶ ἡ παλαιολογία σαφζομένη ἐρμηνεῖα αὐτῆς, μετάφρασις βασισθεῖσα ἐπὶ πρωτοτύπων πολὺ παλαιότερον τῆς μασσοριτικῆς παραδόσεως καὶ ἐπομένως ἡ μελέτη αὐτῆς ἀποτελεῖ χρησιμώτατον μὲν διὰ τὴν ἐρμηνεῖαν βοήθημα, ἀπαραίτητον δὲ εἰς τὴν κριτικὴν ἐργασίαν πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ ἀρχετύπου αὐτῆς κειμένου ὁδηγόν. Ἀπὸ ταύτης δὲ τῆς ἐπόψεως ἀνεφώνει πρὸ ἐτῶν ὁ ἐπιφανὴς τῆς Π. Δ. ἐρμηνευτῆς Hitzig πρὸς τοὺς φοιτητάς του «Ἔχετε, κύριοι, τοὺς Ο'; Ἄν ὄχι, πωλήσατε πᾶν ὃ,τι ἔχετε καὶ προμηθεύθητε τοὺς Ο'». Καὶ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἡ μετάφρασις αὕτη ὑπῆρξεν ἡ Βίβλος τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρώτων χριστιανῶν καὶ παρέμεινεν ἡ Βίβλος τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας μέχρις ὅτου ἀνεφάνησαν καὶ ἐπεκράτησαν αἱ εἰς ἄλλας παλαιὰς γλώσσας μεταφράσεις, ὧν αἱ πλεῖστοι τυγχάνουσι θυγατέρες αὐ-

1. Βλ. καὶ ἡμετέραν πραγματείαν «Αἱ περὶ τοὺς Ο' σπουδαὶ διὰ μέσου τῶν αἰώνων» (19:6).

της (Itala, αἰγυπτιακῆ, αἰθιοπικῆ, τινὲς τῶν συριακῶν, ἡ γοτθικῆ, ἡ ἄρμενικῆ, ἡ σλαωνικῆ, ἡ γεωργιανῆ, ἐν μέρει δὲ καὶ ἡ ἀραβικῆ). Τὸ γεγονός τοῦτο οὐ μόνον οἶονεῖ ἱερωτέραν ἀναδεικνύει τὴν μετάφρασιν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ἀπαραίτητον καθίστησι τὴν μελέτην αὐτῆς διὰ τὴν κατανόησιν τῆς χριστιανικῆς γραμματολογίας, μάλιστα δὲ τῆς Κ. Διαθήκης, ἔνεκεν τῆς ἐπὶ τὴν γραμματείαν ταύτην ζωηροτάτης ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἐπιδράσεως αὐτῆς. Τὸ λεγόμενον «*novum Testamentum in vetere patet*» ἰσχύει μάλιστα δι' τὴν ἑλληνικὴν Π. Διαθήκην¹. Ἦδη δ' ἐν ἔτει 1655 ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Chester Pearson παρειρήει ἐν τῇ ἐαυτοῦ Praefatio paraenetica, ὅτι ἡ μετάφρασις τῶν Ο' «*ad Novum Testamentum recte intelligendum et accurate explicandum perquam necessaria est*». Ὁ δὲ Ad. Deissmann ἔγραφε πρὸ τινων ἔτων ἐν τῇ Studierstube (I, 1903) περὶ τῆς μεταφράσεως ταύτης πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς «μία τῶν μάλιστα αἰσθητῶν ἐλλείψεων τῶν καθ' ἡμᾶς βιβλικῶν σπουδῶν εἶναι καὶ τὸ ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῶν Ο' ἔχει τελείως παραγκωνισθῆ καὶ τῆς ἐξηγήσεως τῆς μεταφράσεως ταύτης οὐδεὶς ἐπιλαμβάνεται... Μιᾶς ὥρας ἀφοσίωσις εἰς τὸ κείμενον τῶν Ο' προάγει τὴν κατανόησιν τῶν παυλείων ἐπιστολῶν περισσότερον παρ' ὅσον μιᾶς ὀλοκλήρου ἡμέρας ἐνασχόλησις περὶ ὑπομνήματα εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας».

Διὰ ταῦτα πάντα ἡ ἡμετέρα μετάφρασις ἀξιοῦται πλείστης προσοχῆς παρὰ τῶν θεολόγων κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, καθ' οὓς αἱ ἑβδομηκοντολογικαὶ σπουδαὶ εἶναι «τοῦ σιροῦ», ὡς παρειρηεῖτο πρὸ ὀλίγων ἔτων ἐν τῇ Revue Biblique, μάλιστα ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, ἔνθα παντοῖα σχετικαὶ ἔρευναι διεξάγονται καὶ κατ' ἔτος δημοσιεύονται καὶ εἰδικαὶ παραδόσεις πανεπιστημιακαὶ γίνονται καὶ κληροδοτήματα πρὸς προαγωγὴν τῶν τοιούτων σπουδῶν ἰδρύνονται, καὶ κριτικαὶ τῆς μεταφράσεως ταύτης ἐκδόσεις ἐπιχειροῦνται². Χαρακτηριστικὸν δὲ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ περὶ τοὺς Ο' διαφέροντος εἶναι, νομίζομεν, ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρουμένη μέρημα τῆς μεγάλης ἀγγλικῆς βιβλικῆς εταιρίας διὰ τὴν Βρετανίαν καὶ τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς διάδοσιν τῆς μεταφράσεως ταύτης, ὅπερ γεγονός χαιρετίζει ὁ Lietzmann ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένῃ Zeitschrift für Neutest. Wissenschaft (1924 σελ. 157) ὡς μέλλον νὰ προαγάγῃ τὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν Ο'.

Ὅκ ὀλίγον ἐνδιαφέρει ἔπειτα ἡ μετάφρασις τῶν Ο'

1. Βλ. καὶ ἡμετέραν πραγματείαν «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ἡ μετάφρασις τῶν Ο'» (1925).

2. Βλ. ἡμετέρα ἑβδομηκοντολογικὰ μελετήματα Α' 1926.

τὸν φιλόλογον καὶ τὸν γλωσσολόγον καὶ τὸν ιστορικόν^α) διότι αὕτη ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν κοινὴν τῶν φιλολόγων καὶ γλωσσολόγων ὁμολογίαν, μνημεῖον παρὰ τοὺς παπύρους σπουδαιότατον τῆς ἑλληνιστικῆς κοινῆς, καὶ δὴ μᾶλλον τῆς καθωμιλημένης, ἐν ἣ τυγχάνει αὕτη γεγραμμένη· ὅθεν ἡ γλωσσικὴ ἐξέτασις αὐτῆς ἀναγνωρίζεται ὡς πολύτιμον καὶ δὴ καὶ ἀπαραίτητον βοήθημα εἰς τὴν μελέτην τῆς γλώσσης ταύτης καὶ εἰς τὴν ἐξερεῖσιν τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ ἐξελίξει αὐτῆς^β) διότι οὕσα αὕτη ἐν τῶν παλαιωτάτων μεταφραστικῶν μνημείων τῆς παγκοσμίου φιλολογίας παρέχει ἡμῖν ἰδέαν περὶ τῶν παλαιωτέρων μεταφραστικῶν μεθόδων καὶ γ') διότι ἡ μετάφρασις τῶν Ο', δημιούργημα οὕσα τοῦ ἑλληνίζοντος ἀλεξανδρεωτικοῦ καὶ καθ' ὄλου τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἰουδαϊσμοῦ καὶ προῖον τῆς συζυγίας τοῦ ἑλληνικοῦ μετὰ τοῦ ἰουδαϊκοῦ πνεύματος, διαφωτίζει οὐ μόνον τὰ τῆς ἀξιοσπουδάστου ἐκείνης συζυγίας ἀλλὰ καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς τε ἐν Αἰγύπτῳ ἰουδαϊκῆς διασπορᾶς καὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἑλληνιστικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς γενέσεως τῆς ἐν λόγῳ μεταφράσεως (γ' καὶ β' π. Χ. αἰῶνος).— Ἐπίσης ἐνδιαφέρει ἡ ἡμετέρα μετάφρασις τὸν *θηρησιολόγον*, διότι αὕτη ἀποτελεῖ μνημεῖον λαμπρόν, ἀλλ' ἅμα καὶ παράγοντα σπουδαῖον τῆς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ γ' π.Χ. αἰῶνος ἀρξαμένης ἐν Αἰγύπτῳ ἐργασίας τοῦ ἐξελληνισμοῦ τῆς σημιτιζούσης τὴν ἴφην θείας ἀποκαλύψεως τῆς Π. Διαθήκης, τὴν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπόψεως ἀξίαν τῶν Ο' ἀνέδειξεν ἐν ἰδιαιτέρῳ μελετήματι αὐτοῦ ὁ Ad. Deissmann ὑπὸ τὸν τίτλον «Die Hellenisierung des Semitischen Monotheismus», (1903).

Ἄλλ' ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐνδιαφέρει ἡ μετάφρασις τῶν Ο' καὶ πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ τὸν *Ἑλληνα θεολόγον* καὶ τὸν *Ἑλληνα κληρικόν* (δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς Ἐκκλησίας) α) διότι ἡ Βίβλος αὕτη, ἥτις, ὡς εἶπομεν, εἶναι ἡ παλαιωτάτη μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης, ἡ μετάφρασις δι' ἧς ὁ ἑλληνόφωνος πεπολιτισμένος ἐθνικὸς κόσμος τῆς ἑλληνορθωμαϊκῆς ἐποχῆς ἔλαβε κυρίως γινῶσιν τῆς ἐν τῇ Π. Δ. θείας ἀποκαλύψεως καὶ δι' αὐτῆς προπαρεσκευάσθη εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι Βίβλος Ἑλληνικὴ τὴν μορφήν, τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης χρησιμοποιοῦσθαι οὕτως ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ὡς ὄργανον οὐ μόνον τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰς αὐτὸ προπαρασκευῆς τῶν ἐθνικῶν β') διότι ἡ μετάφρασις αὕτη, γεγραμμένη, ὡς εἴρηται, ἐν

1. Πρβ. ἐργασίας Χατζιδάκι, Thumb, Deissmann, Helbing, Thackeray, Ψυχᾶρη κ.ἄ.

τῇ δημώδει κοινῇ, ἣτις συγγενεύει τὰ μάλιστα τῇ νεωτέρῃ δημώδει ἑλληνικῇ, παρέχει ἕδαφος εἰς τὸν Ἕλληνα ἐπιστήμονα εὐθετον εἰς ἐργασίαν δημιουργικὴν καὶ γ') διότι ἡ ἑλληνικὴ αὕτη Βίβλος, ἣς ἐγένετο, ὡς εἴρηται, χρῆσις ὑπὸ τε τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν Ἑλλήνων πατέρων καὶ διδασκάλων καὶ τῶν συγγραφέων τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἣτις εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως (διὰ τῶν ἐξ αὐτῆς γενομένων μεταφράσεων) ὑπῆρξεν ἡ ἐπίσημος Βίβλος τῆς παλαιᾶς Ἐκκλησίας, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ τοιαύτη μέχρι σήμερον ἐν τῇ ἑλληνικῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, χωρὶς δυστυχῶς, παρὰ τὴν ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ χρῆσιν αὐτῆς, νὰ εἶναι πολὺ γνωστὸν τὸ θεῖον αὐτῆς περιεχόμενον εἰς τὸ χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας ταύτης πλήρωμα. Ἡ μήπως εἶναι ὑπερβολικὸς ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Ἄγγλου Swete ἐν τῇ ἑαυτοῦ *Εἰσαγωγῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Π. Διαθήκην* (β' ἔκδ. 1914 σελ. 433), ὅτι «ἡ μετάφρασις τῶν Ο', ἂν καὶ ἀναγινώσκειται ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ, ἔχει ἀπολέσει πολὺ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ τὴν σκέψιν καὶ τὸν βίον τοῦ λαοῦ»; Τοὺς λόγους, εἰς οὓς ὀφείλεται ἡ κατὰστασις αὕτη καὶ οὓς ὑπέδειξεν ἄλλοτε ὁ καθηγητῆς κ. Δ. Μπαλᾶνος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ ἀπανθίσματός του «*ἐκ τῶν βιβλίων τῆς Π. Διαθήκης*», γινώσκωμην πάντες καὶ εἶναι περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα, ἀρκούμεθα δὲ νὰ ὑπογραμμίσωμεν ἕνα ἐξ αὐτῶν, τὸν σπουδαιότατον ἴσως πάντων, ὅτι *μέχρι τοῦδε ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλία τῆς Π. Διαθήκης ἐγένετο ἐκ τοῦ ἐβραϊκοῦ κειμένου, παρημελεῖτο δὲ ἡ ἐπίσημον κῦρος ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἐκκλησίᾳ ἔχουσα μετάφρασις τῶν Ο'* (πρβ. μν. ἔ. σελ. 10).

Τὰ ὀλίγα ταῦτα καὶ προχείρως ἀνωτέρω σημειωθέντα ἐξακοῦσι, νομίζομεν, ὅπως ὑποδείξωσι τὴν πολλαπλὴν σπουδαιότητα, ἣν μάλιστα διὰ τὸν Ἕλληνα ἐπιστήμονα καὶ δὴ τὸν θεολόγον παρουσιάζει ἡ μετάφρασις τῶν Ο', ἅμα δὲ καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς τακτικῆς ἕδρας διὰ τὴν μετάφρασιν ταύτην ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Εἴθε δὲ ἡ ἕδρα αὕτη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία οὐ μόνον σπουδαίων ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ ἕδαφους τῆς Ἑβδομηκοντολογίας, ἀλλὰ καὶ ἐργασίας ἐνδελεχοῦς πρὸς στενωτέραν γνωριμίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν πολύτιμον θησαυρόν, ὃν περικλείει ἡ ἑλληνικὴ Παλαιὰ Διαθήκη!

Π. Ι. ΜΗΡΑΤΣΙΩΤΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Γ.

Η ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

2. Τὸ ἐν Βουλιαγμένη Ἐκκλησιᾷ Ὁρφανοτροφεῖον.

Ἄλλο ἴδρυμα ἐκκλησιαστικόν, ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν, ἀπολαῖον τῆς γενικῆς συμπαθείας εἶναι τὸ ἐν Βουλιαγμένη Ὁρφανοτροφεῖον, τοῦ ὁποῦ ἡ ἴδρυσις μὲν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Στέγη τῆς Ἐκκλησίας» ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ νῦν Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου, τότε Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, προτρέψαντος εἰς τοῦτο τὸν «Ἱερὸν Σύνδεσμον» Ἀθηνῶν, ὅστις εἶχεν ἀναλάβει τὴν συντήρησιν καὶ ἐποπτείαν αὐτοῦ, ἡ δὲ τελεία ἀναδιοργάνωσις ὡς «Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου» εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομον, πολλὰ καὶ ἐξ ἰδίων δαπανήσαντα χάριν αὐτοῦ καὶ μετὰ ἰδιαιτέρας στοργῆς προσωπικῶς παρακολουθοῦντα τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον στεγάζεται εἰς τὰ ἐν Βουλιαγμένη ἀπὸ ἐτῶν ἰδρυθέντα χάριν τῶν παιδικῶν ἐξυγιαντηρίων κτίρια, ἐπὶ τῆς ὠραιότερας τοποθεσίας τῆς μαγευτικῆς ταύτης ἐξοχῆς, ἀπολαύει δὲ τοῦ προνομίου νὰ δέχεται ἔνθεν μὲν τοῦ πευκῶνος τὸ ἄρωμα, ἔνθεν δὲ τῆς θαλάσσης τὴν αὔραν καὶ νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ ὄχι μόνον τὴν προσφοροτέραν εἰς τὴν σωματικὴν τῶν ἀνάπτυξιν ἀτμόσφαιραν, ἀλλὰ καὶ τὸ καταλλήλοτερον διὰ τὴν ψυχικὴν καλλιέργειαν περιβάλλον. Σχόντες καὶ ἡμεῖς τὸ εὐτύχημα νὰ ὑπηρετήσωμεν ποτε ἐν τῷ ἰδρύματι τούτῳ ἠδυνήθημεν νὰ διακριβώσωμεν πόσον ἡ τοποθεσία ἐκεῖνη διευκολύνει καὶ βοηθεῖ τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ. Διότι παραλλήλως πρὸς τὴν σχολικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τροφίμων τὴν σπουδαιότατην προσπάθειαν τοῦ Ἰδρύματος ἀπασχολεῖ ἡ χριστιανοπρεπῆς ἀγωγή αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς ἀγνῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ἣς μεγάλην ἀναπαράστασιν ἀποτελεῖ τὸ Ὁρφανοτροφεῖον, αἱ δὲ λεπτομέρειαι τοῦ ὄλου ἡμερησίου προγράμματος καὶ αἱ ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ἔτους ἑκτακοι εὐκαιρίαι παρέχουσι πλούσια τὰ μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τούτου τοῦ σκοποῦ. Μετὰ συγκινήσεως πάντοτε ἀναπολοῦμεν τὰς εὐτυχεῖς στιγμὰς, ὡς διήλθομεν μεταξὺ τῶν ὀρφανῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς πρωΐνης ὑπαιθροῦ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ μόλις ἀνατείλαντος ἡλίου προσευχῆς, καθ' ἣν τῶν ἀνάκων ὀρφανῶν αἱ ἀθῶαι δεήσεις καὶ ἡ γλυκύμολπος μουσικὴ ἠνοῦντο μετὰ τοῦ ἑωθινοῦ ἄσματος τῶν ἐπὶ τῶν δένδρων τοῦ περιβό-

λου ἵπταμένων πτηνῶν, οὐδέποτε δὲ θὰ λησμονήσω-
 μεν τὴν βαθεῖαν ἐκείνην μυστικὴν διάθεσιν, τὴν
 ὁποῖαν προὐκάλει εἰς τὴν ψυχὴν μας ἡ νυκτερινὴ ὑπὸ
 τὸ σεληνόφωσ ἢ ἐν τῷ σκότει προσευχῇ τῶν μικρῶν
 ὄρφανῶν, ἐν τῇ νυκτερινῇ ἡσυχίᾳ διὰ τῶν γλυκειῶν
 φωνῶν τῶν ἀθῶων «νηπίων» εὐλογοῦσα τὸν Πλά-
 στην διὰ τῆς παρελθούσης ἡμέρας τὰ ἀγαθὰ. Πάν-
 τοτε δὲ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας καθὼς καὶ κατὰ
 τὴν ἐμμελέστατα ὑπὸ τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος
 ψαλλομένην λειτουργίαν συνησθάνομεθα διατὶ ὁ ψαλ-
 μῶδὸς ἐνεθουσιάζετο ψάλλων τὸ «ἐκ στόματος νηπίων
 καὶ θηλαζόντων κατηρίσω αἶνον» καὶ διατὶ ὁ Κύριος
 ἠγανάκτησε κατὰ τῶν μαθητῶν Του ὅτε ἀπεμάκρου-
 ναν τὰ μικρὰ παιδιά. τὰ ὁποῖα ἐζήτησαν τὰς εὐλογη-
 τικὰς Του θωπείας. Ἄλλὰ καὶ τὸ θέαμα ἐκεῖνο τῶν
 μικρῶν γονυπετούντων, ἄνευ οὐδενὸς προστάγματος,
 κατὰ μόνας πρὸ τῶν κλινῶν των εἰς τὸ σκόδιον τοῦ
 κοιτῶνος καὶ μυστικῶς προσευχομένων πρὶν ἢ κατα-
 κλιθῶσι ποσάκις δὲν ἐπλήρωσε τὴν ψυχὴν μας συγ-
 κινήσεως βαθυτάτης ; Ἡ μήπως τὸ συγκινητικώτα-
 τον θέαμα τῶν μικρῶν προσερχομένων καθ' ἑκάστην
 ἐσπέραν, ἵνα ὁμολογήσωσι τὰ σφάλματα τῆς ἡμέρας
 ἐνώπιον τῶν συναδέλφων των ἢ ἰδιαιτέρως καὶ νὰ
 ζητήσωσι συγγνώμην καὶ δι' ὅ,τι ἀκόμη ἐγένετο χωρὶς
 νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἀντίληψίν τινος, δὲν ἦτο ἀρκετὸν
 διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τὰ ἱερώτατα συναισθήματα καὶ τὴν
 βαθεῖαν πεποιθήσιν διὰ τὸ μέλλον ἀνθρώπων δυνα-
 μένων ἀπὸ τῆς μικρᾶς των ἡλικίας νὰ αὐτοξετάζων-
 ται καὶ νὰ ἐθίζωνται εἰς τὴν εὐκρίνειαν καὶ τὴν ὁμο-
 λογίαν ; Τὶ δὲ νὰ εἴπωμεν διὰ τὸ ὄραϊον πράγματι
 καὶ διδασκαλικώτατον ἔθιμον τῆς αὐθυπηρετήσεως ἐν
 τῷ Ἰδρύματι καὶ τῆς περιποιήσεως τῶν ἐκάστοτε
 ἐπισκεπτῶν ξένων τοῦ Οἰκοτροφείου, ἐν ἧ ἀπὸ τῆς
 ἀπαλωτάτης ἡλικίας των οἱ μικροὶ τρόφιμοι ἀνατρέ-
 φονται εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀρετὴν καὶ παρασκευά-
 ζονται διὰ τὸν ἐπίπονον τῆς ζωῆς ἀγῶνα ; Πράγματι
 δὲ τὸ σύστημα τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς τοῦ Ὁρφανο-
 τροφείου ὄχι μόνον τὴν εἰκόνα πιστῆς καὶ τα-
 κτικῆς οἰκογενείας, πρότυπον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν
 χριστιανικῆς καὶ ἑλληνικῆς οἰκογενείας, παρέχει, ἀλλὰ
 καὶ κοινωνίαν μικρὰν ἀποτελεῖ, ἐν ἧ τὰ ὄρφανὰ
 ἐθίζονται ἀπὸ τοῦδε εἰς πρωτοβουλίας ἐν ἔργοις κοι-
 νωνικοῖς καὶ εἰς πειθαρχίαν εἰς τοὺς κανόνας τελείως
 καὶ ἄριστα ὀργανωμένης κοινωνίας. Ἐὰν εἶναι δ'
 ἀληθὲς ὅτι ὁ ἀτομικισμὸς ἀποτελεῖ τὴν σπουδαιότε-
 ραν πληγὴν τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, δὲν δυνά-
 μεθα νὰ μὴ ἐνθουσιασθῶμεν διότι τόσον δραστη-
 ρίως ἐκεῖ καταπολεμεῖται ἢ καὶ τὴν φυλὴν μας μα-
 στίζουσα ἀπαισία αὕτη νόσος καὶ τόσον ἐπιτηδείως

προλαμβάνεται ἢ ἐκδιήλωσις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς
 ἀκριβῶς διὰ τῆς μορφώσεως τῆς ἀντιθέτου ἀρετῆς,
 τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς αὐτοθυσίας καὶ διὰ τῆς
 ἐπιμόνου καὶ πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν λεπτομερεστά-
 των κανονισμῶν τῆς ἐσωτερικῆς τῶν τροφίμων ζωῆς
 καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀναστροφῆς. Ἡ ὁμαδικὴ αὐ-
 τοδιοίκησις ἐφαρμόζεται ἐν ἀγαστῇ ἀρμονίᾳ πρὸς τὸ
 πνεῦμα τῆς πατριαρχικῆς οἰκογενειακῆς πειθαρχίας,
 τὸ δὲ παιδικὸν Δικαστήριον τοῦ Ὁρφανοτροφείου
 ἀπηχεῖ πάντοτε τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Κοινοῦτος
 δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης παρέκκλι-
 σιν τῶν ἀπροσεκτοτέρων καὶ εἶναι ἀκριβοδικαίαι πάν-
 τοτε αἱ ἀποφάσεις τοῦ πρωτοτύπου τούτου Δικαστη-
 ρίου λαμβανόμεναι ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς συμπα-
 θείας πρὸς τὸν ἀτυχήσαντα κατηγορούμενον καὶ
 μηδεμίαν προκαλοῦσαι παρὰ τοῖς μικροῖς ὑπηκόοις
 δυσανασχέτησιν ἢ παραπόνου ἀφορμῆν.

Τὸ Ὁρφανοτροφεῖον διατελοῦν ὑπὸ τὴν πρόστα-
 σίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἄμεσον
 πρόνοιαν καὶ ἐποπτείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου
 διοικεῖται σήμερον ὑπὸ Συμβουλίου ἐκ κληρικῶν καὶ
 λαϊκῶν, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκό-
 που Ἀθηνῶν, ἡ δὲ ἐκ τοῦ ἐγγύτερον παρακολούθη-
 σις τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἐκτελεῖται ὑπὸ Ἐφορείας
 ἧς μετέχουσι καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχο-
 λῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Γρ. Παπαμιχαὴλ καὶ Π.
 Μπραταιώτης, καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ ἰδρύματος διεύ-
 θυνσις διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Πανοσ. ἀρχιμανδρίτου κ.
 Ἀκακίου Λαυριώτου. Συντηρεῖ σήμερον τὸ Ὁρφα-
 νοτροφεῖον καὶ περιθάλλει περὶ τὰ 120 ὄρφανὰ,
 καὶ περιλαμβάνει διὰ τὴν σχολικὴν τῶν τροφίμων
 μόρφωσιν πλήρες Δημοτικὸν καὶ Ἑλληνικὸν Σχο-
 λεῖον, τοῦ ὁποῦ οἱ ἀπόφοιτοι μερίμνη τῆς Ἐφο-
 ρείας τοποθετοῦνται εἰς διάφορα βιοτεχνικὰ ἐργα-
 στήρια πρὸς ἐκμάθησιν τέχνης βιοποριστικῆς, ἢ εἰσά-
 γονται εἰς Σχολὰς ἀνωτέρας οἱ ἔχοντες πρὸς ἀνωτέ-
 ραν μόρφωσιν προδιάθεσιν καὶ κλίσιν, ἰδιαιτέρως δὲ
 οἱ δεικνύοντες τάσιν πρὸς τὴν ἱερωσύνην ἢ τὰς ἐκ-
 κλησιαστικὰς τέχνας εἰσάγονται εἰς τὰς Ἱερατικὰς
 Σχολὰς. Ἐγένετο ἤδη σκέψις καὶ καταβάλλονται ἐνέρ-
 γειαι διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Ἰδρύματι σύστασιν ἐπαγ-
 γελματικῶν ἐργαστηρίων πρὸς πληρεστέραν ἐξασφά-
 λησιν τοῦ μέλλοντος τῶν τροφίμων αὐτοῦ διὰ τῆς
 παροχῆς τῶν μέσων τοῦ βιοπορισμοῦ, ἤρξατο δὲ ἀπὸ
 πέρους λειτουργοῦν τὸ ἐργαστήριον ὑποδηματοποιίας
 μετὰ ἱκανοποιητικῶν ἀποτελεσμάτων.

Συντηρεῖται τὸ Ὁρφανοτροφεῖον διὰ τῶν ἐπιχο-
 ρηγήσεων τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, τῶν δωρεῶν
 τῶν φιλανθρώπων, τῶν ἐν τοῖς ναοῖς τῆς Ἀρχιεπι-

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

* Ημε- ρ μηνία	Κυριακαί Εὐαγγελίων		Κυριακαί Ἀποστόλων		Ἡχοί
	6	Κυρ. Δ' Παραλ.	Κυρ. Δ' Παραλ.	Ε' γ'	
20 1 ΜΑ 1 ΜΗ	18	Κυρ. Ε' Σαμαρ.	Κυρ. Ε' Σαμαρ.	Ζ' δ'	
	20	Κυρ. ΣΤ' Τυφλ.	Κυρ. ΣΤ' Τυφλ.	Η' πλ.α'	
	27	Κυρ. Ζ' Ἀγ. Πατ.	Κυρ. Ζ' Ἀγ. Πατ.	Ι' πλ.β'	

σκοπῆς περιαγομείων δίσκων καὶ τῶν ξράνων τῶν «Χριστιανικῶν Ἐνώσεων» τοῦ «Συλλόγου Ἀθηναίων ἢ Ἀγάπη» καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν Σωματείων, ἐνθυμωμένων πάντοτε τὰ ὄρφανὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ στοργῆς μεριμνῶντων ὑπὲρ αὐτῶν, οὐδέποτε δ' ἐλλείπουσιν αἱ εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἐπισκέψεις ὁργανώσεων καὶ διαφόρων ἐπιφανῶν προσωπικοτήτων καὶ ἡ ἐκ τοῦ πλησίον ἐνθάρρυνσις τοῦ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀρξαμένου ἔργου, ὅπερ βαθμηδὸν καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐξασφαλίσεως τὰ μέσα ἀποκτῶ. Σπουδαίαν βάσιν τῆς ἐξασφαλίσεως ταύτης ἀποτελεῖ ἤδη ἡ διὰ συντόνων ἐνεργειῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παροχὴ εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τοῦ πέριξ τοῦ ἰδρύματος χώρου ἕξ 97 περίπου στρεμμάτων ὡς ἰδίᾳ αὐτοῦ περιοσίας. Κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀνῆλθον εἰς δραχ. 595.164.90 τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχ. 555.648.40. Τελευταίως ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ εἰδικὸς «Σύνδεσμος φίλων τῶν ὀρφανῶν» διὰ τὴν περὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου μέριμναν, συνέστη δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔξοχῃ Βουλευμένῃ παραθεριζόντων «Σχολικῇ Ἐπιτροπῇ» μεριμνῶσα περὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν δύο Σχολείων αὐτοῦ.

Ἀναμφιβόλως τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ στοργὴ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ κέντρον τοῦτο τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς μορφώσεως τῶν μικρῶν ἀπροστατευτῶν ὀρφανῶν ἀποδεικνύει ἅπαξ ἔτι πόσον ἀξίζει νὰ ἀπευθίνηται τις εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν καὶ πόσα δύναται ἡ Ἐκκλησία ἀκόμη νὰ ἐπιτελέσῃ ἐὰν βοηθηθῇ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰς τὰς προσπαθείας τῆς. Διότι ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ ἐξεταζομένου ἔργου, ὅχι μόνον παρέχει τὸ πρότυπον τῆς φιλανθρωπικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐργασίας καὶ δίδει τὸ ἀξίον ἰδιαιτέρας μιμήσεως ὑπόδειγμα, ἀλλὰ καὶ παρέχει εἰς τοὺς φιλανθρώπους τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσωσι τὰ συναισθήματα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, δίδει δὲ συγχρόνως καὶ τὸ πρότυπον τῆς ἐν τῷ πνεύματι τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν παραδόσεων ἀγωγῆς τῶν παιδῶν, τῆς ὁποίας τόσην ἔχει ἀνάγκην ἢ κοινωνία ἢ ομημερινή.

Ε. Γ. Μ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Μπολσεβικὰ ἀντιπασχάλια.

Ἐγραψεν ἡ μποσχοβιτικὴ «Κομσομόλοκαζα Πράβδα»: «Συναφῶς πρὸς τὴν πλησιάζουσαν ἐκκλησιαστικὴν τοῦ Πάσχα ἑορτὴν ἐνετάλησαν αἱ τοπικαὶ ὁργανώσεις νὰ ἐνισχύσωσι τὴν ἀντιθρησκευτικὴν καὶ ἀντιπασχάλιον δραστηριότητα. Ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἐν τούτοις δὲ πρέπει νὰ γείνη ὑπὸ τύπον «κομσομολικοῦ Πάσχα», διὰ νὰ μὴ νομίση ὁ ἐργατικὸς κόσμος καὶ ἡ νεολαία ὅτι πρόκειται νὰ θεοσισθῇ ἴδιόν τι σοβητικὸν Πάσχα. Ἡ ἀντιπασχάλιος προπαγάνδα δέον νὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὰς λέσχας ἢ τὰ λαϊκὰ τῶν χωρίων ἀναγνωστήρια, ἐνθα κατὰ τὰς πασχάλιους χριστιανικὰς ἑορτὰς νὰ διοργανωθῶσι διάφοροι διαγωνισμοί, χοροί, παίγνια, μεταμφιέσεις, πυροτεχνήματα κλπ, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ αὐτῶν νὰ κληθῶσι οἱ προέχοντες ἐκασταχοῦ παράγοντες, οἱ οἱ διδάσκαλος ὁ ἀγρονόμος, ὁ ἰατρὸς κλπ. Εἰς τοὺς ἀνοικτοὺς χώρους καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς δέον νὰ ὁργανωθῶσι περίπατοι μετὰ φωνογράφων καὶ προβολῶν ἀντιθρησκευτικῶν εἰκόνων». Ἐγκατελείφθη, δῆλα δὴ, ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράφομεν, ἡ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει μέθοδος τῆς καταπολεμήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ διὰ τῶν δημοσίων ἐξυβρίσεων, τῶν διαπομπέσεων καὶ τοῦ μνηστηρισμοῦ τῆς χριστιανικῆς λατρείας ἐν τοῖς δημοσίοις τόποις καὶ ταῖς ὁδοῖς, ὡς ἀπολήξασά εἰς ἀποτυχίαν, καὶ ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν αἱ πονηρότεραι μέθοδοι τῆς ἐπασχολήσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν εἰς ἄλλας διασκεδάσεις κατ' αὐτὰς τὰς μεγάλας θρησκευτικὰς ἡμέκας τῆς Μεγ. Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα. Ἀλλὰ τὸ κακὸν διὰ τοὺς μπολσεβικούς εἶνε, ὅτι οἰαιδήποτε καὶ ὁσαυδήποτε διασκεδάσεις δὲν εἶνε αἱ κατάλληλοι καὶ ἱκαναὶ νὰ ἱκανοποιήσωσι τὰς ἀνωτέρας ἀνάγκας καὶ τοὺς ὑψηλοτέρους πόθους τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν μόνον ἡ χριστιανικὴ θρησκεία γνωρίζει νὰ ὁμιλῇ. Κατ' ἀκολουθίαν, μάτην κοπιοῦν οἱ σοβητικοὶ ταχέως θὰ περιστῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σοφίζωνται ἄλλα μέτρα, μέχρις ὅτου ἐγκαταλείψωσιν ὀριστικῶς τὸν ἀντιχριστιανικὸν τῶν ἀγῶνα.

Κρισναμούρτι.

Ἐγράψωμεν καὶ ἡμεῖς, τέλος πάντων, δύο λέξεις περὶ τοῦ περιφήμου αὐτοῦ Κρισναμούρτι. Πρόκειται περὶ ἑνὸς νεαροῦ Ἰνδοῦ «λεπτοῦ, κομψῶς ἐνδεδυμένου καὶ μεστοῦ γοητείας», ὅστις, παιδευθεὶς καὶ προπονηθεὶς εἰς τὸν θεοσοφισμὸν ὑπὸ τῆς διαβοήτου προέδρου τοῦ θεοσοφισμοῦ κυρίας Ἄννι Μπίζαντ, ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ θεοσοφικοῦ κόσμου ὡς «μετενσάρκωσις τοῦ ὑπερτάτου Ὀντος», ἐτάχθη δὲ πρόεδρος τοῦ «Τάγματος τοῦ Ἀστέρος», καὶ ἀναγνωρίζεται ὡς ὁ

Μέγας Ἐκπαιδευτὴς τῆς ἀνθρωπότητος, κατὰ περιόδους ἐρχόμενος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν βοήθησιν τὴν πρὸς τὴν τελειότητα ἐξέλιξιν τῆς. Καὶ περιφέρεται λοιπὸν ὁ «κομφὸς» Ἰνδὸς νεανίας ἀνὰ τὰς ἑκασταχοῦ τοῦ κόσμου «θεοσοφικὰς στοάς», καὶ ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς κεχηνότες ἀκροατὰς του «περὶ τῆς ἀληθείας ποῦ εἶνε ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἡ ὑπάτη εὐδαιμονία» λέγει ὅτι ἡ ἀλήθεια ἐρχεται ἐκ τοῦ λογικοῦ μας καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ κτηθῆ ἢ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν προλήψεις· ὅτι «πρέπει νὰ κατανοηθῆ ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶνε θεῖος καὶ κύριος ἑαυτοῦ»· ὅτι «διὰ τὴν φθῶσιν τις εἰς τὴν ἀλήθειαν πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀπλοτήτητα»· ὅτι, ἀπειθυνόμενος «πρὸς τὸν δημιουργὸν ποῦ ὑπάρχει εἰς τὸν καθένα μας» τῷ λέγει «εἶσαι θεός· ἀκριβῶς δὲ λόγῳ τοῦ ἐν σοὶ ἀπέιρου ἔχεις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποβῆς Θεός». ὅτι «ἡ ἀτραπὸς τῆς ἀληθείας ὁδηγεῖ εἰς τὸ βασίλειον τῆς εὐδαιμονίας», καὶ τὰ λοιπά. Καὶ συναθροίζονται—λέγουσι—περὶ αὐτὸν καὶ τὸν ἀκούουν μετ' ἐκστάσεως ἄρρενες καὶ θήλειες θεοσοφισταί, καὶ δημιουργεῖται ζωηροτάτη περὶ αὐτὸν κίνησις, ὡς περὶ τὸν ἐν ἑαυτῷ μετενσαρκώσαντα τὸ ὑπέρτατον Ὄν, καὶ σοβαρῶς τιμᾶται ὡς Μέγας, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Εἶνε, τῇ ἀληθείᾳ, ἅπαντα τὰ περὶ ἐργα αὐτὰ πράγματα. Εἶνε γεγονός, ὅτι ὑπάρχουν σοβαροὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι σοβαρῶς πιστεύουν εἰς τοὺς διαφόρους Κρ.σναμουρτι καὶ θεωροῦν μὴ ἀπᾶδου εἰς τὴν συνολικὴν των ἀξιοπρέπειαν νὰ ἀρχῶνται ὑπὸ μιᾶς γυναικὸς ἐφευρέτιδος τοῦ «καινοῦ δόγματος» τοῦ θεοσοφισμοῦ ἐμποιοῦντες τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐγεννήθησαν εἰς τὸν κόσμον χωλιετηρίδας ὅλας πρὸ τοῦ αἰῶνος τοῦ εἰκοστοῦ καὶ ὅτι πρῶτην φοράν ἀκούουν περὶ ἀληθείας, περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑψίστης εὐδαιμονίας. Ἀνοίγουν λοιπὸν τὸ στόμα των ἡ Annie Besant καὶ ὁ Krisnamourti, καὶ ἀτενίζουσι πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐκστάσει ὡς πρὸς «μετενσαρκωμένους μεγάλους Ἐκπαιδευτὰς τῆς ἀνθρωπότητος», καὶ ἐνθουσιῶσι διὰ τὰ «πρωτάκουστα» φθέγματά των. Νὰ εἴπωμεν «μὴ χειρότερα»;

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Διωρισθὴ προσωρινὸς σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαρυλαάμ, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ὁ Ἱεροδ. Γεράσιμος Μαυροθαλασσίτης ἀντὶ τοῦ ἀποβίβσαντος τοιοῦτου μοναχοῦ Πολυκάρπου Κιθῶνα.

—Διωρισθὴ προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς

Μονῆς «Σταγιάδων», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ὁ μοναχὸς Ἰλαρίων Βασιλείου, ὃν ἄχρι τοῦδε κατὰ μετὰλεμψιν τοιοῦτος.

—Ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1242 καὶ ἀπὸ 28 Μαΐου π. ἔτ. συνοδικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τοῦ πρόην Ἱερέως Βασιλείου Σακελλαροπούλου, Ἐφημερίου Καλυθέας—Κουβελιῶν, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, ἀπεστάλη τῷ παρὰ τοῖς Πλημμελειοδικαῖς Ἀθηνῶν κ. Ἀνακριτῇ πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

—Διωρισθὴ σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Κατερινουῶς» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀκαρνανίας ὁ Βαρθολομαῖος Πορφύρης, ἀντὶ τοῦ διὰ λόγους ὑγείας μὴ ἀποδεχθέντος τὴν τοῦ συμβούλου θέσιν, μοναχοῦ Ἀντωνίου Σγουροδέλη.

—Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων ἢ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 π. ἔτ. ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς στερήσεως τῆς μισθοδοσίας ἑνὸς μηνὸς εἰς τὸν ἐφημέριον Νεοχωρίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, Διονύσιον Γεωργόπουλον.

—Ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου ἐνεκρίθη ἢ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11 ἐν. ἔν. ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τεσσαράκονταπενθημέρου ἀργίας ἀπὸ πάσης Ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων εἰς τὸν ἐφημέριον Στουρονάρι—Γρέβια, τῆς ὡς εἴρηται Μητροπόλεως, Δημήτριον Κακάβαν.

—Ἐχορηγήθη τῷ Σεβασμ. Μητροπολίτῃ Κεφαλληνίας δεκαπενθήμερος ἀπουσίας ἄδεια δι' Ἀθήνας.

—Ἡ Δ. Ἱερ. Σύνοδος ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 250 ἐν. ἔτ. ἐγγράφου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιδιώτιδος, ἐν σχέσει πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ Παπαμαύρου, ὡς Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Λαμῆ Διασκαλείου, γνωστοῦ διὰ τὰς μαλλιαροκομμουνιστικὰς καὶ ἀντιθρησκευτικὰς αὐτοῦ δοξασίας, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3123 καὶ ἀπὸ 9 τρέχοντος μηνὸς καὶ ἔτους ἐγγράφου αὐτῆς ἔσπευσε νὰ παρακαλέσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅπως ἀνακαλέσῃ τὸν διορισμὸν τοῦ ὡς εἴρηται Διευθυντοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ διορισμὸς ἀσφαλῶς μελλεῖ νὰ ἀποβῆ τὸ μὲν εἰς καταφανῆ βλάβην καὶ ζημίαν τῆς εὐσεβείας τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, τὸ δὲ εἰς μείωσιν τοῦ γοήτρου τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάνισεν ὅπως ζητήσῃ καὶ αὔθις τὴν ἐπέκτασιν τοῦ περὶ ἐνοριῶν νόμου εἰς τὰς νέας χώρας.

—Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀπασχόλησεν ἐν τιμῶν τελευταίων συνεδριῶν τὸ ζήτημα τῆς καταστάσεως τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας.

—Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν ΝέφΦαλήρω ἀνεγερθέντος μεγαλοπρεποῦς ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

—Πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἀπέστειλαν οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ ἐν Κων)πόλει ἀποβιώσαντος Ἀλεξ. Γεωργιάδου ἀνά δρχ. 10.350 ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν Βουλιαγμένη Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου.

—Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Κεντρικῆ Ἐπιτροπῆ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας συνέρχεται τακτικῶς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὴν μεσημβρίαν ἐκάστης Τρίτης. Ἐν πάσαις δὲ ταῖς Μητροπόλεσι συνεκροτήθησαν τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν μετὰ δραστηριότητος ἐργαζόμεναι πρὸς συλλογὴν ἐράνων.

—Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μυτιλήνης: "Ὅντως ἀξιόπαινος τυγχάνει ὁ Λεσβιακὸς καὶ Λημνιακὸς λαὸς διὰ τὴν μεγάλην προθυμίαν καὶ εὐσέβειαν ἣν ἐπεδείξατο ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν ὀρθοδόξων χριστιανικῶν καὶ ἐθνικῶν μας ἱερῶν κειμηλίων τῆς Παλαιστίνης. Ἄπαντες οἱ κάτοικοι τῶν δύο νήσων προθύμως προσέφερον τὸν ὀβολὸν τῶν εἰς τὸν διενεργηθέντα ἔρανον ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνέλαβον οἱ κ. κ. Κων. Νέρης, Νικ. Παγίδας, Ἰωάν. Γεωργόπουλος, καὶ Παν. Βεκιάρης οἵτινες καὶ ἀπετέλεσαν τὴν κεντρικὴν Ἐπιτροπείαν τοῦ ἐράνου. Ὁ ἔρανος οὗτος ἐνεργηθεὶς καθ' ἅπασαν τὴν Λέσβον καὶ τὴν Λήμνον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μυτιλήνης, Μηθύμνης, Πλωμαρίου, καὶ Λήμνου, διεξήχθη μὲ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Τὴν ἔμπνευσιν καὶ πρωτοβουλίαν τοῦ εὐγενοῦς τούτου ἔργου ἔσχεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν κ. Παν. Βεκιάρης ἱατρός, πνευματικὸν ἀνάστημα τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Παν. Τάφου, ὅστις ἀπὸ διείας ἤδη προπαγανδίζων καὶ ἀγωνιζόμενος κατώρθωσε νὰ ὑπερνήκησῃ πάντα τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τοῦτο. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο συνέβαλεν ἠθικῶς καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀγιοταφικὴ Ἐταιρεία «Ἀγάπη» ἣτις δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀρχὰς τῆς Λέσβου ἐνίσχυσε μεγάλως αὐτό. Ἀξίως πολλῶν συγχαρητηρίων εἶναι ὁ κ. Κων. Νέρης μέλος τῆς ὀρθείσης Ἐταιρείας διὰ τὴν συστηματικὴν ὑπ' αὐτοῦ διοργανώσιν τοῦ ἐράνου, δι' ἣς ἐπετεύχθη ἡ συνδρομὴ καὶ τοῦ τελευταίου ἀκόμη χωρίου τῶν Νήσων. Τὸ ἔργον τοῦτο τιμᾷ μεγάλως τόσον τοὺς ἀναλαβόντας καὶ

ἐργασθέντας δραστηρίως ὑπὲρ αὐτοῦ φιλοχρίστους κυρίου, ὅσον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν τῆς Λέσβου καὶ τῆς Λήμνου, ὅστις ἐξεδήλωσε διὰ τῆς εὐγενοῦς ταύτης πράξεως τὰ χριστιανικὰ καὶ ἐθνικά του αἰσθήματα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Περὶ τὰς ἀρχὰς παρελθόντος Ἀπριλίου ἐγινώσκειτο ἐκ Μόσχας ἐν Κόβνω καὶ ἐντεῦθεν μετεδόθη εἰς Παρισίους ἡ εἴδησις ὅτι ὁ ἀπὸ τριετίας ἐγκάθειρκτος Τοποτηρητῆς τοῦ ρωσικοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου μητροπ. Κρουτίτσκης Πέτρος ἀπεφυλακίσθη. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Τοποτηρητῆς ἦδη ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1925 τὸ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφυλακίσθη ἐν τῇ εἰρκτῇ Μπουτιρ ὡς ἀρνηθεὶς ὅπως κατ' ἀπαίτησιν τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας ἀναγνωρίσῃ ὡς κανονικὴν καὶ ὀρθόδοξον τὴν ἐκκλησιαστικὴν μερίδα τῆς «ἀνακαινιστικῆς» «Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας». Ἀπὸ τῆς εἰρημένης δ' εἰρκτῆς ὁ μητροπ. Πέτρος περιορίσθη κατόπιν ἐν τῇ μονῇ Σουζδάλ, ἔπειτα δὲ ἐξωρίσθη εἰς τὴν πόλιν Τομπόλσκ τῆς Σιβηρίας. Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ εἰδήσεις ὁ μητροπ. Πέτρος μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του ἐξακολουθεῖ παραμένων ἐν Τομπόλσκ ἐπειδὴ εἶνε αὐτῷ ἀπηγορευμένη ἡ εἰς Μόσχαν μετάβασις. Τὴν φημολογίαν ταύτην μεταδίδομεν ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν, διότι καλλὰ ἐκ Μόσχας εἰδήσεις εἶνε δυσσεακρίβωτοι.

— Τὸ κολλέγιον τῶν ἐν Κάρλοβιτς ρώσων ἱεραρχῶν διὰ συλλογικῆς ἐγκυκλίου πρὸς πάντας τοῦ ἔξω τῶν ὀρίων τῆς Ρωσίας διαβιοῦντας ὀρθοδόξους ρώσους ἀνήγγειλε τὴν εἰς τοὺς μητροπολίτας Εὐλόγιον (ἐν Παρισίοις) καὶ Πλάτωνον (ἐν Ἀμερικῇ) ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς τῆς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, παραινεῖ δ' αὐτοὺς νὰ μὴ κοινωνῶσι μυστηριακῶς καὶ κανονικῶς πρὸς αὐτοὺς διότι πάντα τὰ ὑπ' αὐτῶν τελούμενα εἶνε ἄκυρα.

ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΕΝΕΡΓΗΘΕΙΣΑΙ Ε ΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ α'

I. Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου (Ἀμαρουσίου) Δρ. 3.000
Μικροπολητῆ Περιφερείας Χρυσοσπηλαιωτίσεως Δρ. 2.000
I. Ναὸς Γενεσίου Θεοτόκου (Κηφισίας) Δρ. 2.500
Σύνδεσμος τῶν ἐν Τιμητικῇ Ἀποστρατείᾳ τραυματιῶν πολέμου Ἀξιωματικῶν Δρ. 2.000, Γεν. Ἐνωσις Ἀναπήρων πολέμου Ἀττικῆς καὶ Συλλόγου «Ἡ Ἀλληλεγγύη Ἀναπήρων» Δρ. 5.340, Προσωπικὸν Ζ' Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Δρ. 4.436 Ὁ κ. Λουκάς Ἐνανάκης Ρούφος Δρ. 2.000, Ὁ κ. καὶ ἡ Κ. Ζυγομαλά Δρ. 3.000, Ὁ Προσφυγικὸς Συνουκισμὸς Περιστερίου Δρ. 6.226, Ὁ Σύνδεσμος Βιομηχάνων Δερματιῶν Εἰδῶν καὶ Κιβωτιοποιῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Δρχ. 10.000 Ἐκ Δίσκων Κοιμήσεως Θεοτόκου Μοναστηρακίου Δρ. 1900. — Ἅγιος Γεώργιος (Ξηροταγάρου — Π. Φαλήρου) Δρ. 540. — Ἅγιος Νικόλαος (Πτωχοκομείου) Δρ. 795. — Ἅγιοι Θεόδωροι Δρ. 710. — Ἅγία Αἰκατερίνη

(Πλάκας) δρ. 710.—Κοίμησις Θεοτόκου (Σπάτων) δρ. 825.—
 "Αγιος Σάββας (Περιβολίων) 615.—"Αγιος Δημήτριος (Ψυρρή) δρ. 800.—Ταξιάρχαι (Π. "Αγοράς) δρ. 510.—
 "Αγιος Αντώνιος (Περιστερίου) δρ. 135.—"Αγιος Νικόλαος (Πατησίων) δρ. 1.680—Εισόδια Θεοτόκου (Καλνικαρέας) δρ. 555—"Αγιος Γεώργιος (Λυκαβηττού) 970—Μεταμόρφωσις (Μοσχάτου) δρ. 280.—"Αγιος Στυλιανός δρ. 368.—"Αγιος Πολύκαρπος δρ. 400.—"Αγιος Γεώργιος (Έλευσίνος) δρ. 1310—"Αγιος Νικόλαος (Φιλοπάππου) δρ. 1275—"Αγιος Ιωάννης (Γαργαρέττας) 2585.—"Αγιος Κωνσταντίνος (Ανω Λιοσίων) δρ. 550.—Κοίμησις Θεοτόκου (Γινεπόλεως) δρ. 140.—Τρεις Ίεράρχαι (Πετραλώνων) δρ. 2055.—"Αγιοι Ανάργυροι (Ψυρρή) δρ. 1200—"Αγιος Παντελεήμων (Ίλισσού) δρ. 1225—"Αγιοι Ανάργυροι (Ν. Ίωνίας) δρ. 710.—"Αγιος Αθανάσιος (Θησειού) δρ. 1252.50—"Αγιοι Απόστολοι (Τζιτζιφιών) δρ. 1045.—Ζωοδόχος Πηγή (Καλογρέζας) δρ. 100.—"Αγία Σοφία (Πειραιώς) δρ. 640.—Ευαγγελισμός (Ν. Έρυθραίας) δρ. 268.—Χρυσοκαστριώτισσα 850.—"Αγιοι Ασώματα (Θησειού) δρ. 1625.—Μεταμόρφωσις (Καλλιθέας) δρ. 818.—Κοίμησις Θεοτόκου (Μεγάρων) δρ. 840.—"Αγία Αικατερίνη (Πετραλώνων) δρ. 580.—Γέννησις του Χριστού (Χριστοκοπίδου) δρ. 750.—"Αγιος Σπυρίδων (Σταδίου) δρ. 1000.—Κοίμησις Θεοτόκου (Κυνοσάργους) δρ. 675.—"Αγιος Αλέξανδρος (Π. Φαλήρου) δρ. 2862.50.—"Αγιοι Πάντες (Χαροκόπου) δρ. 635.—Κοίμησις Θεοτόκου (Ν. Σφαγείων) δρ. 154.—"Αγιος Νικόλαος (Χαλανδρίου) δρ. 2400.—"Αγιοι Απόστολοι (Σ)μοῦ (Έλευσίνος) δρ. 325.—"Αγιος Γεώργιος (Δορυγούτη) δρ. 735.—"Αγιος Διονύσιος Αρεοπαγίτης δρ. 2.218—"Αγιος Αρτέμιος (Γούδας) 1571.—Ταξιάρχαι (Πολυγώνου) 750—Μεταμόρφωσις (Π. Πλάκας) 950.—"Αγία Βαρβάρα (Δαφνίου, δρ. 400.—"Αγία Μαρίνα δρ. 555.—"Αγιος Παῦλος δρ. 5390—"Αγιος Αντώνιος (Πατησίων) δρ. 605—"Αγιος Δημήτριος (Αμπελοκήπων) δρ. 1231.—Ζωοδόχος Πηγή (Αθηνών, δρ. 5277.—"Αγιος Φίλιππος (Βλασσαρούς) δρ. 1000.—"Αγιος Λουκάς (Πατησίων) δρ. 1800.—Γέννησιον Θεοτόκου (Κηφισίας) 895—Ευαγγελισμός (Καλυβίων—Θορικού) δρ. 440.—"Αγιος Νικόλαος (Πευκακίων) 2761.50—"Αγ. Γεώργιος (πρ. β' Νεκροταφείου) 1.000.—"Αγιος Κωνσταντίνος (Όμοιοί) 6,025.—*Εκ τῶν Ταμείων τῶν Ναῶν.* Κοίμησις Θεοτόκου (Σπάτων) 1.500.—"Αγιος Στυλιανός δρ. 500.—"Αγιος Νικόλαος (Φιλοπάππου) δρ. 5.000.—"Αγιος Παντελεήμων (Ίλισσού) δρ. 500—Ζωοδόχος Πηγή (Καλογρέζας) δρ. 400.—"Αγία Σοφία (Πειραιώς) δρ. 5000—Μεταμόρφωσις (Πειραιώς) δρ. 10.000.—"Αγία Αικατερίνη (Πετραλώνων) δρ. 1500.—Γέννησις Χριστού (Χριστοκοπίδου) δρ. 2.000.—"Αγιος Σπυρίδων (Σταδίου) δρ. 1500.—"Αγιος Αλέξανδρος (Π. Φαλήρου) δρ. 2000.—"Αγιος Διονύσιος Αρεοπαγίτης δρ. 5.000.—Ταξιάρχαι (Πολυγώνου) δρ. 2500.—"Αγία Μαρίνα 2000.—"Αγιος Παῦλος δρ. 1000—"Αγιος Δημήτριος Αμπελοκήπων δρ. 500.—Προφήτης Ηλίας (Παγκρατίου) δρ. 2000.—Ευαγγελισμός (Καλυβίων—Θορικού) δρ. 500.—"Αγιος Νικόλαος (Πευκακίων) 5000.—"Αγιος Γεώργιος (πρ. β' Νεκροταφείου, δρ. 2000.—Μεταμόρφωσις (Βυλλίων) δρ. 1000.

Είσοφοι εφημερίων.—Νικάνδρος Σκουτέρης 125.—Π. Συνοίκης 10. Π. Κυριακίδης 100.—Γ. Νοταράς 100—Γ. Ποταμιάνος 150.—Γεώργιος Παπαϊωάννου 100.—Παρθένιος Χατζηστυλιανού 150.—Ι. Ζησιμόπουλος 150.—Γ.

Αλιφέρης 100.—Κ. Ψύλλας 100—Αθ. Δημητριάδης 100.—Μάρκος Παυλάκης 100.—Νεόφ. Παναγιωτόπουλος 100.—Ι. Παπαναστασίου 100.—Ι. Παπάρογλου 150. Δ. Γσεβᾶς 100.—Π. Παναγιωτόπουλος 100—Β. Γιαννόπουλος 375—Κ. Αναγνωστόπουλος 100.—Ι. Κισθίνιος 100.—"Αμβρ. Αντωνόπουλος 500.—Ρωμανός 100.—"Αγγ. Χρυσικός 100. Χρυσικός 100.—Δ. Παπαγγελάκης (νεοκόρος) 50.—Γ. Παπαγεωργιάδης 300.—"Αγαθάγγ. Χρηστάκης 500.—Χερουβ. Αννίνος 100.—"Απόστολος Παπαιοκονόμου 500.—"Αγαθάγγ. Μαυρομούστακος 100.—Π. Γκούφος 150.—"Αντ. Κόκκινος 100.—Δ. Παπαδόπουλος 200.—Γ. Γ. Βαρυκόπουλος 400—Γρ. Ρώτας 100.—Κ. Πολυζωγόπουλος 100.—Σ. Δούκας 100.—Ι. Γιαννούλης 100—"Αγγ. Νησιώτης 100.—Ι. Ζουμάκης 100.—Γ. Χαροκόπος 100.—Χρυσ. Γουλιδίης 100.—Ι. Παπαγεωργιάδης 150.—Ι. Πουρνάρας 100.—Κ. Μπόγδανος 150.—Θ. Κοπανέλλης 150.—Π. Στελλάκης 200.—Π. Βλωτίδης 200.—Προκ. Παπαδόπουλος 100.—Ι. Σμυρνιώτης 250.—Γ. Παπαδόπουλος 100.—Β. Κυριαζής 100.—Ι. Μουρούλης 100.
Διάφοροι. Δ. Παπαγγελάκης 50.—"Ανόνημος 100 (Κ. Α. Τ.) Γ. Παπαγεωργίου 100.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ Ἅγιον τῆς ἐν τῇ Ἱ. Μ. Ἡλείας Ἱεράς Μονῆς Βλαχερνῶν, ἐκτίθησι πρὸς ἐκποίησιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας 5 Ἄγελάδας, 1 Μουγᾶν καὶ 2 ἵππους, 10 καὶ 5 ἐτῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Λεχαινοῖς καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Ἀλεξάνδρου Καμπούρου τὴν βὴν Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως.

Ἐκτίθενται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 45 χιλιάδες ὀκάδων ξυλανθράκων καὶ 30 κ. δ. ξυλείας ἐκ τῶν δασῶν τῆς Μονῆς Παντοκράτορος Ἀγγελοκάστρου Ὠλενεΐας «Δὸ Ἐκκλησιαί» Ἀρούλα» καὶ Παλκάμπελα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Αἰτωλικοῦ καὶ ἐν Αἰτωλικῷ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12 π. μ. τῇ 13ῃ Μαΐου 1928 ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ἐν τῇ ἐν Ἀγγελοκάστρῳ Ἱ. Μονῇ τοῦ Παντοκράτορος τῇ 28 Ἀπριλίου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱεράς Μονῆς Ζερμνίτης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησις ὃ ἐν τῷ χωρίῳ Κομμοντῶ ὑδρόμυλος τῆς Μονῆς καὶ ἡ ἐν Καυινίοις ἀνώγειος οἰκία συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν διακηρύξεως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ξηροκαμπίφ ἐνώπιον τοῦ κ. Συμβολαιογράφου Φαρίδος τὴν βὴν Μαΐου 13ῃ Μαΐου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. Οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφεῖῳ Φαρίδος. Ἐν τῇ Ἱερά Μονῇ Ζερμνίτης τῇ 18 4 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱεράς Μονῆς Ὀσίου Νικάνορος προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησις τὰ ἐξῆς εἶδη τῆς Μονῆς, ἀ' πέντε ἡμόνοιος ἐτῶν 3 4 β'] τέσσαρας ἵππους ἐτῶν 3 καὶ γ'] τριακασίας ὀκ. ἐρίων προβείων (πλουκάρι) Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Γρεβενοῖς, ἐν τῇ προσχεῖ ἔμποροπανηγύρει Ἀχιλλίου τῇ διεξαγομένῃ κατ' ἔτος περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου ἐν ἡμέραις Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Τετάρτῃ ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς πανηγύρεως, ἐν τῷ συνήθει τῆς Μονῆς πρατηρίῳ, κειμένῳ παρὰ τὸ παράπηγμα τῶν εἰσπρακτόρων τοῦ κοινοτικοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γρεβενῶν Χριστοῦ Ἀκτοσελῆ, Ἀντιπροσώπων τῆς Μονῆς καὶ τῆς Μητροπόλεως. καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν ὀπ' ἀριθ. 39 καὶ 41 ἐ. ἔ. διακηρύξεων ἡμῶν, ὧν ἀντίγραφα παρὰ τῷ διαληφθέντι Συμβολαιογράφῳ, ἔνθα οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν.

Ἐν τῇ Ἱερά Μονῇ Ὀσίου Νικάνορος τῇ 23 Ἀπριλίου 1928.

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 44. Ἀθήναι